

skridt, en Forbedring, og at vi burde tage dette. Men her, i dette Forslag, rummes intet Fremskridt. Der rummes kun et Tilbage paa alle Punkter, endog et Tilbage i en Udstrækning, der gaar ud over, hvad der i Almindelighed er bebudet fra den høje Regering Side, ja, endogsaa ud over, hvad den højtærede Sundhedsminister selv egentlig har tænkt sig ifølge de Bemærkninger, der er knyttet til Lovforslaget. Her tales der nemlig om en Nedsættelse af omkring 25 pCt.

Maa jeg til, hvad jeg allerede tidligere har bemærket med Hensyn til Nedsættelserne, tilføje blot et Par Oplysninger, der illustrerer Udtalelsen om de 25 pCt. Nedsættelse. Ved Beregninger af Dødsersatninger sker der for de nuværende højestlønnede, med 2 400 Kr., ikke mindre end 3 Nedsættelser: Først en Nedgang fra 2 400 Kr. til 2 100 Kr., og dette bliver altsaa selve Grundlaget, paa hvilket Beregningerne foretages; for det andet skal der nu regnes med 4 Gange Aarslønnen i Stedet for efter den nugældende Lov med 5 Gange Aarslønnen, og endelig for det tredje skal det Resultat, som derved naas, reduceres med 15 pCt. Den saaledes reducerede Erstatning for de højeste Lønninger, 2 400 Kr., betyder 40 pCt. Nedsættelse. Og selv om den paagældende Enke har et Barn, vil Reduktionen alligevel blive 10 pCt. Efter en Aarsindtægt paa 1 800 Kr. vil Nedsættelsen blive 32 pCt., og hvis der er et Barn, vil den blive 5½ pCt. Ogsaa en Aarsindtægt af 1 200 Kr. vil resultere i en Nedsættelse af 32 pCt. og, hvis der er et Barn, 6½ pCt.

Det vidner om, forekommer det mig, en vis Planløshed, en vis Mangel paa System, der drager disse urimelige Virkninger efter sig, som jeg har paapeget gennem de forskellige Forhandlinger, der har fundet Sted ved denne Lejlighed. Hvis den højtærede Minister alene vilde gennemføre, hvad der var den højtærede Regerings og hans egen Hensigt, saa maatte den generelle Nedsættelse paa 15 pCt. for alle Ydelser have været begrænset. Thi der er dog ingen Mening i at nedsætte dem, hvor der ikke har været mindste Fordel at hente ved Loven af 1920. Nu ser man det Særsyn, at ogsaa de Arbejdere, som slet ikke fik nogen som helst Forhøjelse ifølge Loven af 1920, desu-

agtet skal have Nedsættelse i, hvad de faar ved dette Lovforslag. Det retfærdige og rimelige heri er det mig umuligt at kunne opdage.

Det er vel saaledes for de fleste Menneskers Vedkommende, at de gerne ser deres Arbejde som et vellykket Produkt, der kan have Værdi ogsaa ud i Fremtiden. Ogsaa for Lovgivere og Ministre maa denne Følelse vel være raadende i de allerfleste Tilfælde. Men for dette Arbejdes, for dette Lovforslags Vedkommende vil jeg ønske og haabe, at det maa faa den kortest mulige Levetid. Da det altid med Rette kan slaas fast, at Nedsættelserne i saa mange Tilfælde rækker langt videre end almindeligt bebudet fra den højtærede Regerings Side, maa det opfattes som Udtryk for en særlig Villie til at skade Arbejderne, i dette Tilfælde dem, der sætter Liv eller Førlighed til i Produktionens Tjeneste. Derfor vil jeg anbefale, at vi stemmer imod det foreliggende Lovforslag.

Ordføreren (Jensen [Broby]): Idet jeg henholder mig til mine Udtalelser ved dette Lovforslags første Behandling, som jeg ikke skal trætte det høje Tings Medlemmer med at gentage, vil jeg gerne have Lov til at sige i Anledning af, hvad det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen sagde, at Formaalet med dette Lovforslag har været at skaffe Beparelser for dem, der har tvungen lovpligtig Forsikring, og som mange Gange er langt daarligere stillede end de, der skal nyde godt af Forsikringen. Formaalet har været at skaffe Nedsættelser, som svarer til det Prisniveau, vi lever under. Jeg har allerede ved Lovforslagets første Behandling paavist, at vi ikke gaar for vidt paa dette Omraade med Hensyn til Nedsættelser.

Jeg ønsker her kun at sige, at Socialdemokraterne har opfattet det saaledes, at deres eneste Opgave i Udvalget var den at faa de Forbedringer, som Lovforslaget gennemfører med Hensyn til Enker med Børn, men alt hvad der har smagt af Nedsækering, har Socialdemokratiets Repræsentanter i Udvalget ikke villet være med til at arbejde paa at faa fremmet. De har kun opfattet det som deres Opgave at faa Udvidelser, ikke at bringe de Nedsækeringer,